

F 347

F 347

E 9009954

Določila za ljubljansko mestno prosto stojnico.

§ 1.

V mestnej prostej stojnici se prodaja sicer vžitno meso, ki pa ima vendar precej manjšo vrednost kot polnovredno blago, kakor tudi le pogojno vžitno meso, ki se šele napravi vžitno, če se sterilizuje, izcvre, nasoli, ali shrani v hladilnici.

§ 2.

Mestna prosta stojnica je na Vodnikovem trgu, oziroma v mestni tržnici in sicer pod vodstvom mestnega tržnega nadzorstva. Mestna prosta stojnica je označena z lahko vidnim napisom.

§ 3.

Meso, ki spada na prosto stojnico, se ne sme prodajati v ljubljanskem mestu nikjer drugod kot v mestni prosti stojnici.

§ 4.

Na mestno prosto stojnico spada v prvi vrsti:

A. Manj vredno meso:

1. Meso zdravih živali:

- a) ki so zelo stare in suhe,
- b) ki so premlade t. j. negodne,
- c) ki nenaravno diši in ima neprijetni okus ali čudno barvo, predvsem meso starih mrjascev in kozlov, kakor tudi meso, ki kaže take spremembe vsled krme ali zdravil,
- d) ki se je po zunanjih vplivih nepričakovano do smrti poškodovala, n. pr. če si je žival zlomila vrat ali razbila glavo. Sem spada tudi meso živali, ki jih za silo ustrele, ki utonejo ali one, ki izkrvave ali se zaduše po nesreči, to pa le, če se jih mesarsko izdela najkasneje tekom šestih ur po nezgodi,
- e) če se jih za silo zakolje vsled nezgode, ki nima na vrednost mesa nobenega pravega vpliva (n. pr. če si je žival zlomila kost) najkasneje tekom 12. ur po nezgodi, če se jih pusti popolnoma izkravaveti,
- f) meso, ki bi sicer sodilo v mesnice, za katero se je pa batil, da se n. pr. vsled dolgotrajnega ležanja lahko skvari.

2. Meso bolehavih živali, katerih bolni deli so se odstranili in sicer:

- a) meso jetičnih, dobro rejenih živali, če tudi imajo to bolezen v več kakor enem organu, toda brez večjih omehčav,
- b) meso tuberkuloznih srednje rejenih živali, ako kažejo to bolezen samo v enem organu,
- c) meso živali, ki se morajo zaklati najkasneje 12 ur potem, ko je nastala nevarnost, da se zaduše, bodisi vsled napenjanja, bodisi

da jim je kaj obtičalo v vratu in pa meso takih živali, ki so se morale zaklati vsled porodnih težkoč; v vseh teh slučajih pa le tedaj, če se je žival zaklala, ko ni imela mrzlice in nobenih znakov zastrupljenja krvi.

B. Pogojno vžitno meso:

1. meso na rdečici in svinjski kugi nekoliko obolelih prašičev, v kolikor se to meso v smislu zakona sploh lahko uporablja;
2. meso le malo ikrastih prašičev in govedi. V obeh teh slučajih mora se meso stelirizovati. Zelo malo ikrasto goveje meso sme tudi ležati pred prodajo tri tedne v hladilnici, na kar se lahko proda v prostej stojnici;
3. meso živali, v kojih posameznih organih se niso naselili v prevelikem številu parasiti, kakor metljaj, pljučni črviček i. t. d.

§ 5.

Katero meso spada na mestno prosto stojnico in kako se ima tamkaj prodajati, določajo mestni živinozdravniki na podlagi posebnih predpisov.

§ 6.

Meso, ki se prodaja v mestni prosti stojnici, mora se zaznamovati s posebnim pečatom. „Manj vredno meso“ se zaznamuje z okroglim pečatom, ki je obdan z jednakostranim četverkotom (A). Premer kroga mora znašati najmanj 3,5 cm. „Pogojno užitno meso“ se zaznamuje s štirioglatim pečatom (B), katerega strani imajo biti najmanj 4 cm dolge. Prodajati se ga sme le zasebnim strankam in sicer v kosih od $\frac{1}{4}$ do 3 kg. Mesarji, prekajevalci, prekupci, gostilničarji, izkuharji, sploh osebe, ki bi prodajale meso kot obrtniki, ne smejo kupovati mesa v mestni stojnici. niti sami, niti po drugih.

§ 7.

Ceno mesa določa sporazumno s stranko klavniško ravnateljstvo. Vendar mora biti ta cena vedno nižja, kot so od ljubljanskega mestnega tržnega nadzorstva za dotični teden izkazane mesne cene ter sme znašati največ 80% taiste. Cene morajo biti razvidne v prostej stojnici na posebnej deski, na katerej mora biti naveden tudi vzrok, zakaj se meso prodaja v prostej stojnici, kakor tudi to, kakega spola je bila žival.

§ 8.

V mestni prosti stojnici prodaja meso poseben od mestnega magistrata imenovani mesar, ki izvršuje vse mesarsko delo na tej stojnici.

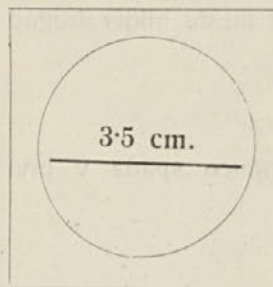
§ 9.

Prodaja se le proti takojšnjemu plačilu.

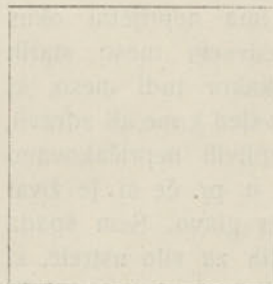
§ 10.

Za uporabo mestne proste stojnice in vseh njenih priprav se plačajo običajne klavniške pristojbine ter pristojbine za hladilnico. Poleg tega

A.

B.

4 cm.

se plača še za prodajo mesa, drobovja, kože, loja in masti 10 v. od kg, za stelerizovanje mesa in masti pa po 6 v. od kg. Za podlago računov služi uradno tehtanje. Klavniško ravnateljstvo, oziroma klavniška blagajna izplača skupljeni denar posestnikom mesa po odbitku stroškov.

§ 11.

Pred prodajo mora meso vsakokrat živino-zdravnik natančno pregledati. Nevžitno meso je vničiti ali pa porabiti za tehniške namene. Za morebitno uničeno meso ne dobi njega lastnik nikake odškodnine.

§ 12.

V mestnej prostej stojnici imajo viseti na vidnem prostoru predpisi in navodila za njo. Prodaja mesa se ima javno razglašati, bodisi po časopisih, bodisi po posebnih lepakih.

§ 13.

Prestopki teh določil se kaznujejo po regulativu mestne klavnice ljubljanske v kolikor niso kaznjivi po zakonu. Za mestno prosto stojnico velja klavniški in tržni red.

V Ljubljani, 19. julija 1910.

K M

F 347

9009954

COBISS

